

1. Concepte i previsions constitucionals.
 - 1.1. Estem davant un servei o establiment que una norma amb rang de Llei considera d'interès general i, a més, atribueix la seva titularitat a una Administració Pública.
 - 1.2. Constitució espanyola:
 - 1.2.1. Llibertat d'empresa.
 - 1.2.2. Però admissió d'"iniciativa pública a l'activitat econòmica" (en general). Art. 128. 2 CE, primer incís.
 - 1.2.3. I, fins i tot, reserva al sector públic, ja sigui monopolística o no: art. 128.2 CE, segon incís.
 - 1.3. Problemes i qüestions d'actualitat: eficàcia per a trencar el "dogma de la incapacitat mercantil del sector públic" (que denunciaven els liberals del segle XIX) i l'alegria de disparar amb la "pólvora del rei", liberalització i privatització... Atenció, estem davant un sector intensament afectat pel Dret de la Unió Europea.
2. Claus per a una tipologia dels serveis públics.
 - 2.1. Serveis (o "funcions" o "missions") d'autoritat. Normalment, amb reserva exclusiva en favor del sector públic (Defensa Nacional, Seguretat pública, administració de Justícia, etc.).
 - 2.2. Serveis no econòmics d'interès general (SIGNE): ensenyament, sanitat, serveis socials i certes facetes dels serveis culturals. No hi ha reserva monopolística. Previsió als pressupostos públics i regulació pel poder públic de les condicions del servei, sigui públic o privat (exemple: normativa sobre contingut de títols afecta universitats públiques i privades).
 - 2.3. Serveis econòmics d'interès general (o SIG): sota un objectiu genèric de lliure competència (són els antics serveis públics ja liberalitzats), la normativa estableix un règim propi en cada sector (energia, transports, telecomunicacions, etc.). Apareixen les **obligacions de servei públic**. Em remeto als apunts i als manuals. És la noció clau de la lliçó. Un exemple interessant: els articles 43 i ss. de la Llei 9/2025, de Mobilitat Sostenible.
 - 2.4. Iniciativa pública amb una activitat merament empresarial. Amb certes cauteles, podríem incloure aquí les societats mercantils locals per a la compra i venda de terrenys (no per a obtenir un lucre, sinó per a aconseguir immobles que seran destinats després a utilitats públiques).
3. Gestió dels serveis públics.
 - 3.1. Ens hem de situar en el marc del que es qualifica com a servei públic en sentit estricte, amb una norma amb rang de Llei que reserva al sector públic un servei essencial. (art. 128.2 CE). Exemples: transport col·lectiu de viatgers per carretera (Llei 9/2025, de Mobilitat sostenible), ràdio i televisió de titularitat estatal (art. 2 Llei 17/2006), els que apareixen a l'art. 86.2 LRRL (subministrament domiciliari i depuració d'aigua potable, tractament i aprofitament de residus...), ensenyament (27 CE), etc. La Llei pot ser estatal, però també autonòmica. Aquesta imposició per Llei de la titularitat pública rep el nom de *publicatio*.
 - 3.2. Gestió directa:
 - 3.2.1. Gestió per la pròpia Administració titular del servei, però sense diferenciació funcional.
 - 3.2.2. Gestió per un ens instrumental: organisme autònom, entitat pública empresarial, agències, societat mercantil de titularitat pública i fins i tot fundacions (aquestes darreres sovintegen al sector sanitari).
 - 3.2.3. Supòsits rellevants al món local: societats anònimes municipals, mancomunitats de municipis i consorcis locals.
 - 3.3. Gestió indirecta.
 - 3.3.1. Modalitats: concessió de serveis, societat d'economia mixta i concert.
 - 3.3.2. Concessió de serveis: arts. 15 i 284-297 de la Llei de Contractes del Sector públic. El concessionari assumeix el risc operacional. No és el mateix que el "contracte de serveis", però aquesta qüestió s'estudiarà a la segona part del curs.
 - 3.3.3. Societat d'economia mixta: disposició addicional onzena de la LCSP.
 - 3.3.4. Concert:
 - 3.3.4.1. Admissible per als "serveis a les persones" (principalment, la sanitat, l'ensenyament i els serveis socials). A Espanya, té una base històrica: assumpció de certs serveis per organitzacions sense ànim de lucre situades fora de l'Estat (per exemple, l'Església en el cas de l'ensenyament). Una situació similar és la dels hospitals concertats. Es tracta d'utilitzar un servei ja existent a través d'un acord amb l'Administració.
 - 3.3.4.2. No està regulat per la LCSP. Normalment, ens hem de remetre a regulacions autonòmiques pròpies (per exemple, els col·legis concertats a Catalunya).
 - 3.3.4.3. La figura s'admet si es respecten els principis d'igualtat, no discriminació i publicitat quan es fa el pacte. Clara preferència per les entitats sense ànim de lucre.